

Tieto-

LEKA

1

12.1.2012

PUUN TAKAA

Joskus kauan sitten, minä Esa Zuban päätin, etten ikäni ryhtyisi ammattiosaston puheenjohtajaksi. Vuosi sitten järjestäytymiskokouksessa kyseltiin kuka alkaisi vapupuheenjohtajaksi ja minä totesin, että voinhan minä alkaa. Seppo Järvisen ollessa puheenjohtajana minun ei tarvinnut kuin kerran kolmen vuoden sisällä tuurata häntä ja kaikki paperitkin oli jo valmiina kokousta varten.

Maailmassa voi tapahtua ihan kaikkea ja viime kesänä istuva puheenjohtaja Toni Nuutinen ilmoitti ettei enää voisi hoitaa puheenjohtajuutta muutettuaan työpaikkaa kauas kirkkonummelle. Toki muitakin syitä asiaan oli, eli yhtäkkiä tuli sellainen sattumusten summa.

Jouduin siis yhtäkkiä hoitamaan puheenjohtajuutta itsellenikin yllätyksenä. Sain pehmeän aloituksen, koska telakka toimi vajaalla teholla ja ihmiset olivat suurin osa lomautettuna.

Syksyllä suostuin puheenjohtajaksi, muiden ehdokkaiden puuttuessa. Haajan Ilpo on onneksi auttanut minua valmistautuessani kokouksiin ja vanhoista pöytäkirjoista saa paljon hyvää tietoa.

Onneksi on myös paljon vanhoja jäseniä joilta voi kysyä neuvoa. Jotenkin yritän selviytyä. Ttelakan työllisyystilanne on parantunut koko ajan. Meille on jopa suullisesti luvattu, että telakalle palkattaisiin jopa uusia

työntekijöitä.

Saa nähdä mitä uusi vuosi tuo tullessaan. Telakkamiesten keski-ikä on jo yli viisikymmentä, eli alamme ukkoutua kunnolla. Viime vuonna lopetimme ammattiosaston nuorisosaoston, koska alle kolmekymmentäviisivuotiaita oli enään kolme.

Nuorisosaosto liitettiin vapaa-ajanjaostoon. Kaikesta huolimatta on pakko uskoa tulevaisuuteen ja porskuttaa eteenpäin. Olemme hyvää vauhtia menossa tulevaisuuteen.

Ilpo Haaja keksi meidän tarvitsevan kotisivut, koska useilla jäsenillä on tietokone kotona. Näin ihmiset voisivat seurata ammattiosaston asioita myös kotoa käsin. Valmistelut kotisivuhankkeessa ovat jo melko pitkällä. Jouduimme turvautumaan ulkopuoliseen apuun, koska ei me vanhat jäävät osata itse laatia sivuja.

Viime vuonna saimme aikaan Telakka kirjan, joka on jatkoa Torsti Kosken tekemälle

historiikille. Kirjoja on mennyt hyvin kaupaksi ja toimikunta päättikin myydä jäsenille kirjan puoleen hintaan.

Tosin monet voivat arvostella kirjaa ja sen tekijää, mutta näille sanoisin, että tehköön itse paremman. Monella ammattiosastolla ei ole yhtään historiikkia.

Voin puheenjohtajana olla ylpeä kahdesta tosi hienosta kirjasta, joita halutaan lukea myös telakan ulkopuolella.

Seuraavaan lehteen yritä kirjoittaa enemmän ja puheenjohtajamaisemmin.

Esa Zuban
ammattiosaston
puheenjohtaja

Ipo Haaja
Pääluottamusmies

Työllisyys paranee

Pikku hiljaa Alkavan vuoden työllisyysnäköymät näyttävät paremmalta kuin vuosiin tämän telakan historiassa, puhumattakaan Arctechin vielä kovin lyhyestä elinkaaresta.

Suuria näkemyseroja on ollut työntäjän kanssa koko lomautusajan lomautettujen asemasta suhteessa vähäisiin töihin telakalla.

Uusien työntekijöiden palkkaamisen kohdalla oli myös erittäin tuskallista vääntöä. Työntäjän on ollut todella vaikea ymmärtää, että edellytykset lomautuksen jatkamiseen katkeavat, silloin kun telakalla on tarjota henkilöiden ammattitaitoa vastaavaa työtä, riippumatta siitä minkä osaston kirjoilla lomautetut ovat.

Varustelun työntekijöissä on monta henkilöä, jotka kykenevät lohkonrakennukseen suoraan. Pelkästään tämän tosiasian myöntäminen työntäjän edustajille oli melkoisen vaikeaa. Työntäjän ammattitaitorekisteri on monen henkilön kohdalla puutteellinen. Tämä tekee asian kiusallisen vaikeaksi. Työntäjä on luvannut saattaa ammattiosaamisrekisterin päivityksen ajan tasalle. Hyvä niin. Moniosaamisesta ole mitään haittaa tulevaisuudessa kenenkään kohdalla.

Toimitusjohtaja Mustamäki totesi Loki-lehdessä, että jossakin tulevissa Venäjän projekteissa runkoa ei mahdollisesti tehdä täällä. Onneksi hän oikoi hiukan joulupuheitaan, koska monella rungonrakentajalla meni kinkunpala kurkkuun jumiin sitä kuunnellessa.

Osaamista olisi lisättävä moniosaamisen suuntaan. Työntä-

täjä on käynyt jo alustavia keskusteluja viranomaisten kanssa henkilöstön osaamisen monipuolistamiseksi koulutuksen avulla. Rungonrakentajissa on jo nyt todella paljon moniosajia. Kaikkia ei suinkaan tarvitse uudelleen kouluttaa esimerkiksi varustelun töihin.

Työntäjä on suullisesti luvannut, ettei runko osastolla toteuteta lomautuksia, vaikka kaikkia runkoja ei enää rakennettaisikaan Helsingin Arctechin montussa. Totta jokainen rungotekijä haluaisi, että kaikki rungotkin rakennettaisiin täällä. Venäjän kaupassa näyttää politiikka sanelevan kuitenkin paljon kaupanteon yhteydessä.

Venäläinen osapuoli haluaa jokaiseen laivaan myös fyysisistä tekemistä. Tässä on meille ainakin sellainen suraus, että joudutaan mahdollisesti pompimaan osastolta toiselle töiden perässä. Pääasia olisi toki, että eivät enää lomauttaisi meitä.

Uusia työntekijöitä ei ainakaan suurissa määrin vielä palkata, ikävä kyllä. Joitakin kymmeniä täystyöllisyyden alkaessa.

Tänne kuitenkin taatusti ilmestyvät alihankintaketjut mahdollisine harmaine toimijoinen. Toivoa sopii, että nykyisen hallituksen tekemät toimenpiteet tässä asiassa alkavat edes jollakin lailla purra. Tämän lisäksi tänne tulee ehkä noin parikymmentä venäläistä omistajan telakalta, joille telakan puolelta on luvattu maksaa työehtosopi-

muksen mukainen palkka, mikä on toteutuessaan erittäin tärkeä asia kaikkien kannalta.

Aina epäillä sopii Telakalla tapahtuneiden muutamien vuosien takaisten toimenpiteiden takia, luottamus ta:n puheisiin ei välttämättä ole 100%:ta ihan joka taholta. Muistissa tietenkin jäytää esim. Hernesaaren tuotannon lopettaminen ja puheet siitä alkupääntuotantoon tehtäisiin jonkinlaista pajatoimintaa lopetetun tuotannon sijaan.

Silloisten puheiden mukaisesti homma olisi työllistännyt n.150. henkilöä. Tällaiset jutut/ puheet ja todelliset tapahtumat eivät koskaan toki katoa muistista. Luottamus näiltä osin ei varmaan täydellisesti palaudu muutama sukupolven.

Elikä jos nyt luvataan jotakin vain suullisesti, se ei välttämättä todellisuudessa tarkoita yhtään mitään. (Allekirjoitettukaan paperi ei välttämättä takaa esim. järkevää vajaatyöllisyyden hoitoa meidän kannalta sen mahdollisesti osuessa kohdalle). Puheet ovat monien mielestä verrattavissa koukuttomaan viehekalastukseen. Saalis kyllä tarttuu hännäävään vieheeseen, mutta sitä ei kylläkään saa saaliksi, ei sitten millään.

On toki olemassa toinenkin näkökanta, joka on päinvastainen edellisen kanssa. Jos tämä olisi vain kolmen laivan lyhyt pyrähdys, ei tätä varmaankaan olis edes aloitettu.

Tulevaisuuden näköymät uusine laivatilauksineen täytynee olla olemassa. Ei kai omistajat tämän kaltaiseen kolmen laivan sirkukseen lähtisi.

Jokaisen aloittavan firman alkutaipaleet saattavat olla tuskallisia, jos sitä katsotaan

pelkästään kannattavuuden kannalta. Onneksi kapitalistit sen verran ymmärtävät, että laivanrakennuksessa ei hetkessä, eikä yhdessä vuodessaakaan tapahdu suuria. Telakkatoiminta on melkoisen pitkäjänteistä touhua.

Monet luottavat tulevaisuuteen "kohtuullisissa työllisyysnäkymissä". Ehkä tulevaisuuden nuoret laivanrakentajat kävelevät ylpeänä stadilainen laivanrakentajatatska käsivarressa.

Hyvää Alkanutta Vuotta Maailman Parhaille Laivanrakentajille!

Venäjä, Venäjä ja Venäjä

Muistellaanpa aluksi vähän menneitä.

Vuonna 2007 silloinen puolustusministeri

Jyri Häkämies Amerikassa pitämässään puheessa arvioi Suomen turvallisuuspoliittista tilannetta, kun hän sanoi "Suomen tämän päivän kolme pääasiallista turvallisuushaastetta ovat Venäjä, Venäjä ja Venäjä."

Puhe nousikin Suomessa isoksi uutiseksi ja sitä kummaseltiin monelta taholta.

Se menneistä ja mennään tähän päivään. Lainaus tiedotteesta

8.12.2011"Elinkeinoministeri Jyri Häkämies ja Venäjän teollisuus- ja kauppaministeri Viktor Hristenko allekirjoittivat 8.12.2011 maiden välisen yhteis-

ymmärryspöytäkirjan yhteistyöstä laivanrakennusteollisuuden ja meritekniikan alueilla".

Pöytäkirjan tavoitteena on, että esimerkiksi Helsingin telakalle saataisiin lisää tilauksia Venäjältä. Samalla julkistettiin Helsingin telakan saama laivatilauksen arvostaan 76 miljoonaa euroa .

Näin ne tilanteet ja haasteet muuttuu. Onkohan nyt syntynekin tilanne, jossa on uhka Venäjän tulevaisuudessa tilaavan Hietalahden telakalta useita laivoja.

Mehän emme tällaista uhkaa pelästy, vaan rakennamme tilatut alukset ajallaan laadukkaasti valmiiksi.

No: Turvallisuuspolitiikka ei ole minun vahvuuksiani.

Jouni Taskila

Työsuojeluvaltuutettu
tavallinen putkimies

Työsuojeluvaltuutetut valittu kaudelle 2012-2013

Työntekijöiden työsuojeluvaltuutetun vaalit:

Jouni Taskila 84 ääntä ja Mikko Virtanen 35 ääntä 2 hylättyä.

Äänestysprosentti oli 47.6%.

Kiitokset työsuojeluvaltuutetun vaalissa äänestäjille.

Yritän olla äänenne arvoinen.

Jouni Taskila

Kysymykset jäsenille

1. Jakoiko työnantajamme vähäiset työt lomautusten aikana oikeudenmukaisesti?

2. Nouseeko reayliansiot vuonna 2012 työehtosopimuksen tuoman korotusten myötä

Ei missään nimessä ollut oikeudenmukaista. Jotkut pääsivät jo putoamaan ansio/ehkäpä jopa peruspäivärahoilta veke. Tarjolla olleet työt eivät vaatineet mitään erikoisosaamista. Kaikkihan niitä olisi kyennyt tekemään. Ei ollut oikein menetelty.

Eipä ole mitään mahdollisuutta. Pelkästään bensan hintakin jo hypähtää liikaa. Korotukset eivät tule riittämään todelliseen ansionnousuun.

Heikki Peltonen

Liian paljon pidettiin töissä samoja kavereita toisten ollessa lähes kokoajan lomautettuna.

Todellisuudessa ei tule tapahtumaan realiansoiden nousua. Siitä pitää huolen yleiset hinnan nousut lähes joka asiassa. Menevät palkan korotusten yli siis.

Erkki Parhiala

AIKA MENNYT EI KOSKAAN PALAA

Lentokone oli ihan täynnä, vaikka oli jo syksy. Lentoemolla riitti kiirettä, koska matka-aikaa ei ollut paljon. Piti tarjoilla ruoka ja sen jälkeen myydä juomia.

Juomakärryn saapuessa Pertti pyysi minua ostamaan juomaa, koska hän ei puhunut englantia. Kysyin montakokonjakkia hän joisi. Pertti halusi kolme ja minä päätin juoda kaksi niistä pieniä lastenpulloja. Sanoin: "Five" ja näytin viittä sormea. Pertilläkin oli viisi sormea pystyssä. Lentoemo alkoikaivaa kymmentä pulloa.

Minä hätäännyin, mutta Pertti rauhoitteli: "Anna tulla vaan, kyllämä nää maksan." Kohta pienet lentokonepöydät oli täynnä pikkupulloja. Emme ehtineetkauan nauttia juomista, kun jo seuraava kärry saapui. Minun piti ostaa siitä pullokonnakkia, jotta illalla saataisiin Rellu käyntiin. Siis Renault-konnakkia, jota Pertti tapasinauttia.

Ei mennyt sekään ostaminen ilma sählää mistä. Meinasin ostaa vahingossa liian pienen pullon. Kovan sähläämisen jälkeen saimme ostokset tehtyä. "On se Kumma. Tulimikä tahansa kärry, niin se juuttuu aina tuohon samaan paikkaan." totesi takana istuvallikemies naureskellen.

Päästessämme lentokoneesta piti meidän mennä polttamaan ensimmäiset varovapaat savukkeet. Mukana meillä oli silloin muitakin telakkalaisia. Laukkumme pyörivät jo ties kuinka

monetta kierrosta puolityhjällä hihnalla.

Pääsimmeviimein ulos lentokenttärakennuksesta ja muut suomalaiset odottivat telakkamiehiäkuumassa bussissa.

Opas tuntui iloiselta nähdessään meidät, mutta muut matkustajat näyttivät varautuneilta, kuin uudet Erikssonin kännykät (Meiltä jäi ne saamatta, kun missasimme viimeisen ylityöviikon lopun saksalaisristeilijässä.).

"Onko matkalla hotelliinilotatoloa. En minä tarvitse, mutta tämä Teppo on poikamies," Pertti kysyi oppaalta.

"Näinurheilija poika auttaa ystäväänsä," oli minun pakko kuitata täpötäydessä linja-autossa, jossa keski-ikäiset pariskunnat loivat meihin paheksuvia katseitaan.

Opas sanoiauttavansa meitä kyllä muissa ongelmassa, mutta nämä hovit saisimme hommata itse. Pääsimme viimein matkaan ja Pertti kyseli joka talosta mikä olisi mikä. Vastasin etten voisi millään tietää. "Täytyyhän sun tietää, kun sä Teppo olet sellainen visionääri," Pertti totesi jaminusta se oli kauniisti sanottu.

Illalla tämä visionääri sammui jalkakäytävälle. Pertti jamuut kaverit kantoivat minut huoneeseeni kolmanteen kerrokseen, minne ei ollut hissiä. Se tuntui minusta tosi ystävyydeltä.

Myöhemmin kuulin poliisin uhanneen kaveritaputkalla ja pamputuksella, jos he eivät olisi vieneet minua huoneeseeni.

Aamulla Perttitarjosi korjaussarjan eli laitomme Rellun käyntiin. Se oli enemmän kuin ystävällistä. Pertti olimuutenkin aina ystävällinen.

Kun lastasin trukkilavalle työkaluja töissä, niin Pertti pysähtyitrukilla ja kysyi minne voisi viedä kuorman. Ei tarvinnut koskaan pyytää, hän auttoi aina mielellään. Kuulin myöhemmin konepuolen miesten soittaneen aina hänelle, kun tarvitsivat kuljetusta.

Sitten yhtenä päivänä Pertti olimennyt ja ei jääneet, kuin nämä hauskatmuistot. Se oli talven raskain päivä.

Teppo Nyysönen
Visionääri

Tieto-

LEKA

Hietalahden Telakkatyöväen
ammattiosasto r.y.
tiedote.

Osoite: Tehtaankatu 36, 00150 Helsinki
Vastaava toimittaja Esa Zuban

Taitto : Aarne Ukkola

Email: aarne.ukkola@pp.inet.fi

Puhelin: 050 3206716